

Въ 1829 г., забелязва Eneholm, Сливенци развъждали *доста стада* (les habitants entretiennent des troupeaux suffisants; op. cit., p. 117—119)

Суватчайството, т. е. търгуване на едро съ огоенъ на „суватъ“ добитъкъ за клане, едъръ и дребенъ (биволи, волове, овни и пр.), както и съ консервирани съестни произведения отъ такъвъ закланъ въ Сливенскитъ кланици „суватски“ добитъкъ, като *саздърма*, *червишъ* и *лой* въ мѣхове („тулуми“) е било най-крупната търговия, съ която се славѣли Сливенци изъ цѣлата турска империя. Съ хиляди глави соватския добитъкъ се откарвалъ за проданъ на Цариградското тържище, а съестнитъ консерви, освенъ въ Цариградъ, се разнасли въ Мала-Азия и Бѣломорскитъ острови и крайбрѣжия. Суватчиитъ търговци закупували отъ скотовъдцитъ производители добитъкъ по Гергьовъ-денъ и следъ огояването му изъ Герловскитъ и Доброджански пасища на „сюречи“ го продавали по Димитровъ-денъ. Такъвъ виденъ търговецъ билъ *Хаджи-Петъръ Моралията (Аспропотамитисъ)* войвода въ Завѣрата, до забѣгването му въ Мора (Гърция) презъ 1821 г. Той търгувалъ и съ червишъ и лой въ мѣхове „по море“ дори въ „хаджилтъкъ“, Мала-Азия, отдѣто внасялъ маслинено масло (въ мѣхове) и пр. Други по-видни стари суватчии Сливенци били: Графа Георги, Георги Милковъ, Трифонъ Джунджуркинъ и др.

Съгласно статистичнитъ изследвания на Германовъ (София, 1897 г.) презъ 1893 г. въ Сливенска околия имало 830 мъже и 625 жени, които се занимавали съ скотовъдство и птицевъдство. Въ цѣлия Сливенски окръгъ имало 437,246 овци, 164,075 ягнета, 23,610 свини, 58,855 кози, 28,726 вола, 33,752 крави и 9764 бивола.

Пазарнитъ цени на домашния добитъкъ, месо, масла и др. въ Сливенъ презъ края на 1904 г. сж били: биволъ 93 лева, биволица 80, волъ 70, крава 57, конъ отъ мѣстна порода 90, магаре 33, катъръ 133, овенъ 11·50, овца 8, свиня 42, прасе 4·25, патка 1·30, кокошка 0·60, мисирка (мисирекъ или пукъ, пуйка) 1·45; месо говеждо 0·70, телешко 0·70, овнешко 0·70, свинско 0·75, сланина 0·90; пастарма говежда 1, козя 1, свинска мастъ 1·50, кравешко масло 2, овчо 1·80, млѣко 0·30, сирене 1, кашказалъ 1·60; шаранъ 0·50, сомъ 1, стотъ яйца 4·75, волска кожа 22, кравешка 14, биволска 36, овча — 2·10 и т. н.

Отъ старитъ месари въ Сливенъ (преди освобождението) ще отбележимъ: *Дядо Райчо, Дядо Стоенчо Кжсия, Дядо Бою, х Петъръ Кюсолу, Кършовъ, Кирчоолу Апостолъ* и т. н.¹⁾

Голѣмо вземане-даване се правило, а и днесъ още се прави, съ разнитъ продукти отъ изкланиятъ въ Сливенъ до-

¹⁾ Коневъдството въ Сливенъ съвсемъ слабо е развито, затова пъкъ въденето на катѣри и магарета е доста развито. което се дължи главно на стрѣмнитъ и мжчни съобщения (за лозята и планинитъ) и на това, че при почти еднакви товарни услуги коня яде много по-вече отъ катѣра и